

222

mf

1. Du - szo, słu - chaj cu - dnej

wie - ści, Je - zus zmarł za cie - bie

sam, wsze - lki grzech i twe bo -

le - ści za - niósł na krzyż, przy - bił

tam. Dla na - sze - go prze - wi - nie - nia na śmierć

po - dał Go sam Bóg, by nas, sy - nów po - tę -

pie - nia, za swą wła - sność przy - jąć mógł.

f Zsta - pił z nie - ba, by nas zba - wić

z wię - zów grze - chu, świa - ta, ćmy

i w wo - lno - ści swej po - sta - wić. Pójdź do

Nie - go więc i Ty! Pójdź - że dziś,

pójdź już dziś, bo czas ła - ski sko - ńczy

się! Pójdź-że dziś, pójdź już

dziś. Du-szo Zba - wca wo - ła cię!

2. Myśl o Bogu odrzuciłeś,
w grzechach zaś traciłeś czas.
drogą życia pogardziłeś,
żywąc trybem ludzkich mas.
Ugnij się, o duszo biedna,
do Jezusa pośpiesz ty,
z Bogiem Świętym cię pojedna,
oczyszczając cię w swej krwi.
Zstąpił z nieba ...

3. On wybawić pragnie ciebie,
z mocy grzechów twych i wad,
tylko, gdy Mu oddasz siebie,
będziesz wolnym ty i rad.
Złóż na Niego swe starania,
z całej duszy uwierz Weń,
On się do grzeszników skłania,
spędza z serc ich smutku cień.
Zstąpił z nieba ...